

Ulla Worm: Det foreliggende forslag fra justitsministeren drejer sig om en ændring af gebyrerne ved udstedelse af pas. Den nugældende lov om pas til danske statsborgere af 7. juni 1952 med ændring af 19. december 1962 fastsatte gebyret til 20 kr. for personer over 18 år og 10 kr. for personer under 18 år samt visse fritagelser. Ved en bekendtgørelse af 30. marts 1963 ændredes varigheden af pasgyldigheden til 5 år for de unge under 18 år og til 10 år for de øvrige aldersklasser. Disse takster foreslås nu med virkning fra 1. april 1971 hævet fra 20 kr. til 75 kr. og fra 10 kr. til 25 kr.

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig disse forhøjelser. Det er uden for enhver tvivl, at omkostningerne ved at udstede pas og i det hele taget administrere pasordningen ligger mindst på et beløb, der svarer til 75 kr. pr. pas, og jeg kan med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale forslaget til en velvillig behandling.

Niels Jørgen Nielsen: I venstre ser vi sådan på det, at det, ministeren har foreslået, er en ajourføring af taksterne, og det kan vi anbefale. Jeg har noget vanskeligt ved at se, at dette meget begrænsede forslag skulle kunne give anledning til en større diskussion, men bliver der et udvalg, er vi naturligvis villige til at deltage i arbejdet.

Jørgen Andersen: Også det radikale venstre kan anbefale det foreliggende forslag. Vi finder, måske i modsætning til den opfattelse, hr. Otto Mørch har af det radikale venstre, det ganske rimeligt og naturligt, at man ajourfører gebyrerne for både pasudstedelse og andre ting i overensstemmelse med den konjunkturudvikling, som i øvrigt finder sted på det økonomiske område. Det er da klart, at gjorde man ikke det, ville man udsætte en stor del af befolkningen for at komme til at betale det underskud, som derefter ville fremkomme i administra-

tionen af de forskellige administrationsgrene.

Jeg vil gerne lige spørge den ærede justitsminister, om man ved beregningen af det jugerede provenu på 11 mill. kr. har taget højde for, at der, indtil loven bliver vedtaget, kan opstå en ekstraordinært stor interesse for fornyelse af de bestående pas, som har passeret, skal vi sige den halve løbetid og derover. Det kan, hvis man ikke har taget højde for det, anfægte det jugerede provenu, og jeg vil gerne høre ministerens udtalelse herom.

Poul Dam: Dette lovforslag ville have været meget fornuftigt for 200 år siden. Ganske vist var pengene mere værd dengang, men alligevel. Det hører jo hjemme i en helt forældet verden, en verden, hvor borgernes holdning til staten og statens holdning til borgerne er præget af, at staten synes, at borgerne væsentligt er nogle besværlige personer, som kommer rendende på et eller andet tidspunkt og udbeder sig en eller anden gunstbevisning af staten. Det er der ikke tale om her eller i en række andre sager, hvor der er tale om attester og papirer af den ene eller den anden art, som der traditionelt opkræves gebyrer for. Der er tale om noget, som alle borgere under visse omstændigheder skal have, altså noget, staten kræver af borgerne, og det gælder på en lang række områder.

Det er enhver borgers ret at få et pas. Der er enkelte borgere, som af en eller anden grund ikke kan få det, og derfor skal man selvfølgelig have en udstedelse, som kræver en vis kontrol. Men derudover er det en ret. Hvorfor i alverden skal dette være belagt med et gebyr? Det er en ting, der hænger sammen med hele vores politiske organisation, med de forskellige stater, grænsehensyn og sådan noget, at man altså kræver, at danske statsborgere er i besiddelse af gyldigt rejsepas, når de rejser ud af landet, og da ganske særlig når de